

hellere sige Konen til Formand og Manden til Sekretær. Saa gaar det udemærket, saa er det en Forening, der optræder. Det forekommer mig, at en Bestemmelse, som man saa let kommer uden om, ikke har videre Værd.

I Forbindelse dermed skal jeg nævne, at der heller ikke i Loven kræves nogen som helst økonomisk Vederhæftighed af den paagældende Forening, skønt der dog siges i § 20, at Erstatning kan blive at udrede af de Foreninger, som har rejst Sagen. Hvis det nu er en saadan Forening, som bestaar af 2—3 Medlemmer, der er traadt sammen i den Anledning, vil det let gaa saaledes, at Foreningen har sat det store Apparat i Bevægelse, alle Undersøgelser er foretagne, og naar der saa bliver Spørgsmaal om at betale, saa har Foreningen ingen Penge, og Medlemmerne har ikke Lyst til personlig at hæfte for Foreningen og har maaske heller ingen Penge. Saa stopper det hele op. Jeg vilde finde det naturligt, at der krævedes nogen Garanti. F. Eks. kunde der gives Nævnet Adgang til, naar der blev rettet Begæring om, at det skulde sætte sig i Bevægelse, at kræve en vis Sikkerhedsstillelse — den behøvede ikke at være saa meget stor — af de Folk, som ønskede Sagen bragt til Afgørelse.

Dette er nu altsaa underordnede Punkter af mere redaktionel Karakter, hvor det kun gælder om at udtrykke det, som vel er Lovens Tanke. Men ved Siden deraf gaar der altsaa en Række principielle Spørgsmaal, som forekommer mig at fortjene en nærmere Overvejelse, og jeg haaber, at denne Overvejelse vil finde Sted i et Udvalg. Men paa den anden Side er det ogsaa mit bestemte Haab, at dette Udvalgsarbejde baade skal kunne ske hurtigt og kunne føre til et til alle Sider tilfredsstillende Resultat. Der har jo, som jeg før nævnedes, i Folketinget vist sig en god Villie til at bringe Sagen til Afgørelse, og jeg tvivler ikke om, at den samme gode Villie foreligger her i Landstinget. Man interesserer sig uden Tvivl ogsaa i dette høje Ting meget stærkt baade for at frede Naturen og for at skaffe Almenheden Adgang til at færdes i Naturen, og naar det er Tilfældet, ja, saa er det, der staar tilbage, jo kun et Spørgsmaal om de Veje, man skal gaa for sigtsmæssigt at løse de paagældende Opgaver. Naar man, som jeg haaber, er enig om Formaalet, haaber jeg ogsaa, at man i et Udvalg og med den højtærede Ministers gode Bistand skal kunne opnaa Enighed om Veje, som vil findes fyldestgørende fra alle Sider.

Formanden: Inden vi gaar videre i Forhandlingen om den foreliggende Sag, vilde jeg anse det for heldigt, om det Udvalg, det blev besluttet at nedsætte angaaende *Forslag til Lov om Fortlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 161 af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendige Tilførsler*, blev valgt allerede nu. Jeg udbeder mig Tingets Samtykke dertil. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der foreslaas til Medlemmer af det nævnte Udvalg: *Christiansen, Dalsgaard, Døcker, Ole Hansen, Hey, Hans Jensen, Maegaard, Nørgaard, J. Pedersen, Holger Petersen, Piper, Poul Rasmussen, Richelieu, Tvede og Vejstrup*. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, er disse Medlemmer valgte. (Ophold). De er valgte.

Vi vender derefter tilbage til den foreliggende Sag: *Første Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning*.

Jøppesen: Det foreliggende Lovforslag har, som det allerede er anført, et dobbelt Formaal, nemlig dels at sikre naturskønne Steder mod Ødelæggelse og Vandalisme, dels at sikre Befolkningens Ret til at færdes i Skov og ved Strand, kort sagt dens Ret til Friluftsliv i Naturen. Der er igennem private Foreninger udfoldet store Anstrengelser for, at de i Lovforslaget opstillede Formaal kunde ske Fyldest, men efterhaanden som Bebyggelsen langs den aabne Strand skrider frem, og man kan vel ogsaa sige, efterhaanden som Skovejere hist og her i større og større Udstrækning har forment Befolkningen den naturlige Nydelse, det er at færdes i Skoven, er Lovbestemmelser paa dette Omraade blevet mere og mere nødvendige. Det foreliggende Lovforslag er sendt op til dette Ting med Tilslutning fra alle Partier i det høje Folketing. Jeg ser deri et Varsel om, at det ogsaa skal lykkes at samles her om Lovforslaget, nogenlunde som det her foreligger. Af de to Partiordførere, som har talt her, er der jo rejst forskellige Indvendinger mod Lovforslaget. Jeg vil haabe, at det skal lykkes i det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen, at finde et Grundlag, hvorom man fra alle Sider kan samles. Det Parti, jeg tilhører, vil gerne yde sit Bidrag til, at dette kan ske. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Lewinsky: For det foreliggende Lovforslag om Naturfredning kan min Gruppe